

**У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО**

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 червня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 17 (25)

21—30 червня 1948 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент П. Баленко.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистенти поставника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закін-

чивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зіґфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Одиллії до Одетти. Зіґфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зіґфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчаг-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. Виноградова, І. Герман. Одиллія, дочка лихого генія — Н. Виноградова, І. Герман. Принц Зіґфрід — Я. Додін, К. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Горохов, А. Кисенко. Блазень — Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зіґфріда — М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва. Наставник принца — І. Дергаус, Т. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркіянс, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

Н. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Танці в постанові В. Нікітіна.

Хормейстер Б. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Миронович, концертмейстери — В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин. Марфа, його дочка — О. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. Лозинська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут. Любаша — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. Калюжний, О. Нікітін. Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — М. Виставкіна, О. Мейер, К. Морозова, Н. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Є. Носенко, Н. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. Мейер, Н. Савенко. Боярин — С. Максименко, П. Скоробогатко. Покоївка — Є. Ставчанська. Парубок — В. Хворост. Н. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. Базилевич.

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент нар. арт. БашРСР, засл. артист РРФСР П. Славинський.

Постава засл. артиста УРСР В. Будневича.

Художник Д. Овчаренко.

Хормейстер Е. Мариківський.

Танці С. Галкіна.

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троекуровим. Самодур Троекуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троекуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троекуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїждять судовий засідатель та довірений Троекурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троекурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвилюваний Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троекурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троекурова.

4 картина. В садибі Троекурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троекурова Сашу й навчає співу Машу. Троекуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просит її руки. Маша з жахом відмовляється вийти за князя. Та самодур Троекуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троекурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється исправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче по-

бачитися з Машею. Він освідчується їй у коханні. Маша здивована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько. Володимир Дубровський — Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Маша — К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська. Таня — Л. Колодуб, В. Павленко. Єгоровна — Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко. Архип — Д. Державин, Б. Малков. Троекуров — І. Бронзов нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут. Дефорж — А. Нікітін, В. Хворост, Шабашкин — П. Калюжний, В. Хворост. Гришка — В. Хворост, П. Калюжний. Антон — І. Вільчур, Д. Скоробагатько. Исправник — Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Верейський — Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков. Засідателі — Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Дами — Є. Носенко, Н. Коротких; С. Смулянська.

Виставу веде С. Петров.

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник І. Назаров.

Хормейстер Є. Мариківський.

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі хо-

дить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина—в дворі намісника. Натопл переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заповідати собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися

Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Б. Лейтес, Т. Горонескуль. Княжич Юрій, їх син—З. Канзбург, В. Совалов. Мамиров, старий д'як—Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині—О. Мейер, Є. Носенко. Іван Журан, княжеський ловчий—І. Вільчур, Б. Малков. Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку—С. Тухнер, лауреат всеукр. конкурса; Н. Ісламова. Фока, дядько її—М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «Куми»—В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський—П. Строганов, Н. Шехтман. А. Нікітін. Молоді гості: Потап—Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш—І. Мостовий, В. Хворост. Мичига, кулачний боець—П. Скоробогатько, Г. Коваль. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун—П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін. Гість—Н. Григор'єв, П. Скоробогатько. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР М. Славинський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник П. Єршов.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танки В. Нікітіна.

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варті. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любитись.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікати. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці доливають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з

Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього.

Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—А. Левицька, нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант—В. Савалов. Ескамільйо, тореадор—Д. Козинець, А. Магергут. Контрабандисти: Дойкайро—Г. Коваль, Н. Неймарк; Ромендадо—П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост. Цуніга, лейтенант—Д. Діссар, М. Державін. Моралес, сержант—М. Григор'єв, Г. Коваль. Мікаела, селянська дівчина з Навари—В. Венецька, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; В. Павленко. Циганки: Мерседес—О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер; Фраскіта—Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—І. Бауссв.

Постава балетмейстера В. Нікітіна.

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера В. Литвиненка і О. Галкіна.

Декорації і костюми художника Д. Овчаренка.

Концертмейстери — Я. Калігорський і В. Рубін.

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образилюбимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удалити з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар вступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слухним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випроводити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від по-

диву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порухуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—О. Горохов. Санчо-Панса—О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс. Дульсинея—Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова. Лоренцо—І. Дергаус, А. Саркісьянс. Кітрі—Н. Виноградова, І. Герман. Базіль—Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР, П. Плавнік. Гамаш—О. Галкін, А. Саркісьянс. Альдонса—Є. Пориваєва, В. Савченко, Мерседес—М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінарченко, Г. Хоменко. Еспадо—Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг. Жуаніта—В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова. Цікалія—Е. Алексеева, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.

У виставі беруть участь також солісти балету: І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний та весь склад балету.

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.

Хормейстер Б. Шамович.

Художник Б. Коваленко.

Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога—І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Маєргут. Джільда, дочка Ріголетто—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Спарафучиле—М. Державін, Ф. Курочкін. Маддалена, його сестра—О. Дружевецька, Є. Лейтес, С. Носенко. Джіованна—А. Мейер, Н. Савенко. Граф Монтероне—Д. Діссар, Б. Малков. Наближені герцога: Марулло—Г. Коваль, Н. Неймарк. Борса—А. Нікітін, В. Хворост, Н. Шехтман. Граф Чепрано—І. Вільчур, С. Максименко, Б. Малков. Графіня Чепрано—Н. Соловйова, Є. Тітомір. Паж—Н. Лисова, Л. Попова. Офіцер—С. Максименко, Б. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Романівська.

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст С. Городецького. Український переклад М. Рильського.

Диригент П. Гайдамака.

Постава нар. арт. СРСР О. Крамова і засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник — народний художник УРСР О. Хвостов.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танці в постанові балетмейстера А. Гірманна.

Режисер Г. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Миронович; концертмейстери — О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заповнили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько їй слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушають рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурих їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокладаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слава» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин. Антоніда — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Богдан Собінін — Б. Залезінський, П. Строганов. Ваня — Є. Лейтес. Польський король Сігізмунд III — М. Григор'єв. Г. Коваль. Гонець — М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков. Ратник-заспівувач — М. Григор'єв, П. Строганов.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.

ВАЛЬС — В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.

МАЗУРКА — В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.

Виставу ведуть А. Базилевич, С. Романівська.

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. Терещенка.

Художник Л. Горевой.

Хормейстр Б. Шамович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—В. Бржеська, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. Раїк. Сузуки, її служниця—В. Габринович, О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту—Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі—Н. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут. Горо, сват—П. Калюжний, О. Нікітін. Комісар, державний урядовець—Н. Григор'єв, Г. Коваль. Кет Пінкертон—О. Дружевецька, О. Носенко. Принц Ямадорі—М. Григор'єв, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—М. Державін, Б. Малков.

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде А. Базилевич.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 червня
Лауреат Сталінської премії К. Ісаєв та
О. Галич.

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера М. Ошеровського.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченко.

Музика композитора М. Каневського.

Текст пісень М. Аронса.

Концертмейстер М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Луна Бабуріна — О. Валуєва, В. Власовська. Андрій Миколайович Гришко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — Г. Гончарова, О. Тимофієнко. Мати Люби Попової — І. Стешенко. Єлизавета

Артист С. Кошачевський в ролі Ардатова
(„Софія Ковалевська“ бр. Тур).

Фото М. Савченка.

Михайлівна Кирпичнікова — Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальто — О. Сви-
стунів, О. Подорожній. Адміністратор готелю — М. Савченко. Людина з бородою — Г. Снегірьов. Узбек — В. Бережний. Моряк — В. Бондаренко. Міліціонер — М. Микитенко. Командировочні — М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко. А. Шутенко, Я. Лівшиць, (учень студії), Я. Браславський (учень студії).

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Виставу веде Р. Хмара.

Бр. Тур.

Переклад Ів. Снегірьова.

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР Л. Дубовика.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музичне оформлення з творів композиторів: Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова в перекладенні для двох роялів композитора М. Канєвського.

Артист І. Гавришко в ролі Перчика
(„Тев'є молочник“ за Шолом Алейхемом).

Фото М. Савченка.

Партії роялів виконують концертмейстери: Є. Пліщенко та М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Є. Петрова, нар. арт. УРСР. Ковалевський — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік — О. Романенко, М. Волошин. Юрій Ардатов — С. Кошачевський, В. Коробков. Ганна, сестра Ковалевської — Н. Герасімова. Професор Шведліц — М. Покотило, заслужен. арт. УРСР; А. Макаренко. Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська. Пігалкін, банщик — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство — В. Мізіненко, О. Подорожній. Його секретар — О. Свистунов. Судовий пристав — Г. Сичук, А. Шутенко. Прасковія Лукінішна — Т. Миргород, Б. Табориська, (уч. студії). Дівчина з Омську — М. Коржова (уч. студії). Академіки — М. Савченко, В. Бондаренко.

Виставу веде Д. Бабенко.

24 червня

Шолом-Алейхем.

Інценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Рейцина

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхоелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Гол-

да, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Годл — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хаба — Н. Герасімова. Бейлка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

Джемс Гоу і Арно Д'юссо

Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Художник Л. Альшиц.

Режисер-асистент М. Ошеровський

Музичне оформлення М. Канєвського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритьянка-покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз, негритьянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Власовська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — С. Кошачевський, В. Коробков. Серкін, шеріф — О. Немзер. Чак Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара

22 червня

О. Островський.

Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера О. Глаголіна.

Художник І. Назаров.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— Г. Бабіївна. Аполлон Вікторович Мурзавецький— М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; С. Верхацький. Глафіра Олексійовна—Є. Петрова, нар. арт. УРСР; М. Коробчанська. Евлампія Миклаївна Купавіна—С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Ю. Фоміна. Анфуса Тихонівна—С. Лор, Д. Миргород. Михайло Борисович Линяєв—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; В. Мізіненко. Клавдій Горещький—Г. Тігов, Г. Поклонський (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—М. Кірін. Влас—В. Бондаренко. Стропілін—Я. Браславський (учень студії). Староста—А. Шутенко. Маляр—М. Микитенко, В. Лавров (учень студії). Столяр—М. Яценко (учень студії). 1-й селянин—Ф. Хрипко (учень студії). 2-й селянин—Ф. Онофренко. Лакей—В. Лобко. Приживалки:—Б. Табориська (учениця студії), Л. Літвінова.

Концертмейстер—Е. Пліщенко.

Виставу веде Р. Хмара.

ДЕРЖАВНИЙ ЄВРЕЙСЬКИЙ ТЕАТР УРСР

ім. ШОЛОМ-АЛЕЙХЕМА
(прим. Рус. Драматич. театру)

21, 22, 28 червня

М. Гершензон

Гершеле Острополер

Народна гра на 3 дії.

Постава А. Нугера.

Художник Л. Файленбоген.

Композитор Леонід Школьніков.

Режисер А. Рубінштейн.

Балетмейстер Е. Гольдовська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гершеле Острополер—А. Нугер, А. Меламед. Калмен, лихвар—В. Шайкевич. Двося, його служниця—Ш. Фінгерова. Берл, жених—І. Рубінчик. Ціпка, його наречена—С. Лейман. Буне—М. Теплицький. Становий—А. Миргородський. Мендл, корчмар—Л. Хейфец. Генендл, його дружина—З. Мурована. Євреї, єврейки: музики.

Виставу веде М. Шехтман.

23 червня

А. Губерман.

Варто жити на світі

Комедія на 3 дії

Постава народн. арт. КазРСР М. Гольдблата.

Оформлення головного художника Л. Файленбогена.

Композитор Леонід Школьніков.
Балетмейстер Я. Іцхоки.
Режисер М. Лоев.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Довид Крел — Д. Жаботинський, засл. арт. УРСР; Я. Голман. Злате Крел — П. Померанц. Маріша Крел — Б. Портная. Константин Тарасов — Д. Днепров. Дядя Йося — Л. Хейфец. Тетя Люба — З. Мурована. Володя — А. Меламед. Гельсон — В. Шайкевич. Карлсен — А. Сонц, засл. діяч мистецтв УРСР. Джек Неві — М. Ойбельман. Бічі Неві — А. Шейнфельд. Абдул Назаров — А. Нугер. Захір — С. Лейман. Бабе Цирл — С. Ейдельман.

Виставу веде М. Шехтман.

24, 25 червня

М. Пінчевський

Виженіть біса

Музична комедія на 3 дії

Постановка нар. арт. КазРСР М. Гольдблата.

Оформлення головного художника Л. Файленбогена.

Музика композитора С. Штейнберга.

Танці балетмейстера Б. Таїрова.

Режисер-асистент М. Лоев.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фішеле Фиш, садовод — М. Гольдблат, нар. арт. КазРСР; С. Бідер. Ціпойре, його дочка — Е. Шапіро. Осна — Е. Томська. Діна, її дочка — А. Шейнфельд. Онойхи, музикант — Я. Гольман. Арка — А. Миргородський, Нехем'є, його син — А. Меламед. Зибеле Одер, іздовий-колгоспник — А. Нугер. Васильєв, голова міськради — Ш. Гохберг. Фрида Борисовна, військовий лікар — З. Мурована. Колишні крамарі, двійня: Шефтль «швидкий» — М. Теплицький; Шефтль-«повзун» — Л. Хейфец. Дівчата: Р. Мостославська, Р. Сімкіна, С. Месонжник, С. Пемова, А. Готлібовська, Р. Понімовська. Колгоспники, музиканти, гості.

Нар. артист КазРСР М. Гольдблат, худ. керівник Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом-Алейхема.

Дія відбувається в маленькому місті Молдавської РСР в 1936 році.

Виставу веде О. Шехтман.

27 червня

Перець Маркіш

ПОВСТАННЯ В ГЕТТО

(Біловежська пуца)

Героїчна драма на 3 дії, 7 картин.

Постановка народного артиста КазРСР М. Гольдблата

Оформлення головного художника Л. Файленбогена.

Музика композитора С. Штейнберга

Режисер М. Лоев

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гірш Глік—М. Гольдблат, народн. арт. КазРСР. Ноймі Глік—А. Сонц, засл. діяч мистецтв УРСР; Б. Портная. Вольф Глік—Д. Днепров. Хане Глік—П. Померанц, Р. Грін. Семибрат—Д. Жаботинський, засл. арт. УРСР. Рахміель—Я. Гольман. Ельхонне—А. Меламед. Хаеле—С. Лейман. Нехем'є—А. Миргородський. Ошер—М. Теплицький. Вчитель—В. Каршенбаум. Адвокат—Л. Хейфец. Равін—М. Ойбельман.

Артист Д. Днепров в ролі Вольфа Гліка („Повстання в гетто“ П. Маркіша).

Засл. діяч мистецтв УРСР А. Сонц в ролі Неймі Глік („Повстання в гетто“) П. Маркіша.

Бенціон—А. Рубінштейн. Ксендз—Д. Стрижевський. Доглядачка—Д. Томська. Прислужниця—Е. Шапіро, Р. Мостославська. Начальник партизанського загону—С. Гохберг. Клопс—С. Бідер. Ганс—Х. Островський. Матчі—Ш. Фінгерова, Н. Вайсман. Макс—А. Рубінштейн. Роберт—М. Лоев. Партизани: В. Каршенбаум, М. Басін. Німці: Я. Камінський, Я. Пресман. Чорниці: Н. Вайсман, Р. Грін, А. Готлібовська, С. Лейман, Р. Мостославська, С. Месонжник, П. Померанц, Б. Портная, С. Пемова, Р. Понімонська, Р. Сімкіна, Е. Сегал, Е. Томська, Ш. Фінгерова, А. Шейнфельд, Е. Шапіро, С. Ейдельман, А. Віленська.

Виставу веде М. Шехтман.

Головний художник Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом Алейхе-ма Л. Файленбоген.

26, 27 (ранок) червня

А. Гольдфаден.

КОЛДУНЬЯ

Сентиментальна мелодрама на 3 дії.

Постановка А. Нугера.

Музика С. Штейнберга (за мотивами А. Гольдфадена).

Художник М. Рубінгер.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Авремпе—Л. Хейфец. Бася—Ш. Фінгєрова, Р. Мостославська. Міреле—Е. Томська. Маркус—С. Бідер. Гоцмах—Я. Голман, А. Миргородський. Бабе-Яхне (Кол-

дунья)—А. Нугер. Елюкум—Х. Островський. Хазяїн кафе—М. Теплицький. Хлопчик (Бабкелєх)—А. Штейнфельд, С. Пємова. Дівчинка, що купує голки—Е. Сєгал. М'ясник—А. Мєламєд. Корчмарі: Зо-рах—А. Гохберг; Хаймець—Х. Островський. Поліцай—Я. Камінський.

Виставу веде М. Шєхтман.

29, 30 червня

Шолом-Алейхем.

Інценізація М. Ойбельмана.

ЗАЧАРОВАННИЙ КРАВЕЦЬ

Трагикомедія на 3 дії.

Зав. музичною частиною і головний диригент Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом Алейхе С. Штейнберг.

Засл. артист УРСР Д. Жаботинський в ролі Семибрата („Повстання в гетто“ П. Маркіша.

Артистка С. Лейман (Рейзл) і артист С. Бідер (Рафалеско) в п'єсі: „Мандрівні Зорі“ за Шолом Алейхемом

Постава нар. артиста КазРСР М. Гольдблата.

Художник Ц. Кипліс.

Музика композитора М. Мільнера.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шимен-Еля, кравець — М. Гольдблат, народн. арт. КазРСР; А. Меламед. Ципс-Бейле-Рейзе — А. Сонц, засл. діяч мистецтв УРСР. Авремеле — С. Пемова. Двойреле — Б. Портная, С. Месонжник.

Хаїм-Хозе — Л. Хейфец. Теме-Гітл — П. Поме-ранц. Додя, корчмарь — В. Шайкевич. Не-хаме — З. Мурована. Гапка — Ш. Фінгерова. Йоне Бадцех — Я. Гольман. Ремісники: А. Миргородський, М. Теплицький, С. Бідер, С. Гохберг, А. Рубинштейн, Е. Островський, І. Рубінчик. Равін — С. Камінський. 1-й єврей — С. Гохберг. 2-й єврей — М. Басін. В хедері: Лейман, Томська. Сегал, Сімкіна. Готлібовська, Понімонська.

Виставу веде М. Шехтман.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 08945. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 574. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

Державний Єврейський театр УРСР

ім. Шолом-Алейхема

1, 2 липня

Ж.-Б. МОЛЬЄР

СКУПІЙ

комедія на 3 дії.

**Постава засл. арт. КазРСР
М. ГОЛЬДБЛАТА.**

**Оформлення
Л. ФАЙЛЕНБОЙГЕНА.**

Музика С. ШТЕЙНБЕРГА.